

Til § 246.

149) I Stk. 2, Linie 1, udgaar: „undtagelsesvis“.

150) I Stk. 2, Linie 2, udgaar: „og paa Lægens Anbefaling“.

151) I Stk. 2, Linie 2—3, udgaar: „større — føre til“, og i Stedet indføjes: „de foran nævnte Beløb indenfor et kortere Tidsrum“.

Til § 247.

152) I Stk. 1, Linie 5, rettes „kræve“ til: „faa“.

153) Stk. 2 affattes saaledes: „Et Barn over 14 Aar, der har selvstændig Medlemsret i en anerkendt Sygekasse, stilles med Hensyn til den i Stk. 1 omhandlede Hjælp som andre Sygekassemedlemmer, for saa vidt dets legale Forsørger vilde blive trængende til Understøttelse, saafremt han skulde afholde de nævnte Udgifter til Barnet. Saafremt Forsørgeren og Barnet har Ophold i samme Kommune, vil Hjælpen normalt være at udbetale Forsørgeren. I andre Tilfælde bestemmer Barnets Opholdskommune, om Hjælpen skal udbetales til Forsørgeren eller til den, hos hvem Barnet har fast Ophold.“

154) I Stk. 3 udgaar Nr. 1; Nr. 2 affattes saaledes: „at han opfylder de for Opnaaelse af Invaliderente foreskrevne Betingelser, bortset fra Optagelse i Invalideforsikringen; for saa vidt der søges Hjælp til Underhold af længere Varighed, skal Spørgsmaalet om, hvorvidt paa-gældendes Erhvervssevne er nedsat i de Omfang, som i Henhold til Lov om Folket forsikring § 38, Stk. 1, udkræves for at opnaa Invaliderente, af det sociale Udvalg forelægges Invalideforsikringsretten til Erklæring. I Tvivlstilfælde kan dette Spørgsmaal ogsaa i øvrigt forelægges for Invalideforsikringsretten;“.

155) I Nr. 4, Linie 1, ændres „Kommunegæld“ til: „Kommunehjælp“.

Til § 248.

156) I Stk. 1, Linie 4, ændres „kræve“ til: „faa“.

157) I Stk. 2, Linie 2, indføjes efter „at han“: „ , medmindre han er fyldt 60 Aar,“.

158) I Stk. 2 udgaar 2det Punktum, og i sidste Linie ændres „nævnte Lovs“ til: „Lov om Folkeforsikring“.

Til § 249.

159) Paragraffen affattes saaledes: „Stk. 1. Saafremt det ved Lægeundersøgelse godtgøres, at der af Hensyn til en Persons særlige, hjælpeløse Tilstand, der umuliggør en tilstrækkelig forsvarlig Anbringelse i Pleje eller fortsat Ophold i eget Hjem, men dog hverken kræver Indlæggelse paa Hospital eller paa en af de i nærværende Kapitel i øvrigt nævnte Specialanstalter, bør træffes *særlige Foranstaltninger* med Hensyn til hans Forsorg og Pleje, træffes disse af det sociale Udvalg, eventuelt ved, at han optages paa den *Plejestiftelse*, hvor Kommunen maatte have Indlæggelsesret. Det er dog en Forudsætning, at han ikke er berettiget til Indlæggelse paa et Alderdomshjem.

Stk. 2. Vægrer paagældende sig ved at efterkomme en i Henhold til foranstaaende truffen Beslutning, bortfalder hans Krav paa Hjælp efter §§ 247—48.“

Til § 256.

160) I Stk. 2, Linie 4, indføjes efter „og lign.“: „I Tvivlstilfælde er det sociale Udvalg dog berettiget til at forelægge Sagen for en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, som, om fornødent, kan forlange, at Patienten fremstilles paa Anstalten.“

161) I Stk. 2, Linie 4, udgaar „derhos“, og i Stedet indføjes: „indenfor rimelige Grænser og med Invalideforsikringsrettens Samtykke“.

162) I Stk. 2, Linie 6—9, udgaar „I Tvivlstilfælde — Anstalten“.

Til § 259.

163) I Stk. 1, Linie 1, udgaar: „eller stærkt svagsynede Personer“.

164) I Stk. 1, Linie 4—6, udgaar: „og deres — Grænse“, og i Stedet indføjes: „i Trangstilfælde“.

165) Til Stk. 1 føjes som nyt 2det Punktum: „Det sociale Udvalg kan i Trangstilfælde yde stærkt svagsynede Personer, der i øvrigt opfylder de foranstaaende Betingelser, en Understøttelse, der dog ikke maa overstige de foran nævnte Beløb.“

166) Stk. 2 affattes saaledes: „Naar og saa længe Forsørgeren for et blindt Barn forsørger dette i sit Hjem eller i øvrigt maa sørge for dets Under-